

אורות התשובה פרק יא

ג.

כָּל־מֵה שֶׁהִתְשׁוּבָה מִתְעַמְקֶת יוֹתֵר, הוֹלֶכֶת יִרְאֵת הַמּוֹת וּמִתְמַעֲטֶת, עַד שֶׁפּוֹסְקֶת לַגְּמָרִי. וּמְקוּמָה לּוֹקַח הַמֶּצֶב שֶׁל "וַתִּשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן"¹⁴. הַמְצִיאוֹת הַרוּחָנִית שֶׁבְּהִיְתוֹ הָאֲמִתִּית שֶׁל הָאָדָם, כַּמְצִיאוֹת הַרוּחָנִית שֶׁל הָעוֹלָם כָּלוּ, תּוֹפְסֶת אֶת בְּלִיטָתָהּ הַרְשׁוּמָה, וּוְדֹאוֹתָהּ הוֹלֶכֶת וּמִתְגּוֹצְצֶת, וְהַמּוֹת אֲנֹבֵד אֶת שְׁמוֹ וְעִמּוֹ אֶת מוֹרְאוֹ וּפְלִצוֹתוֹ. וְהַאִישִׁיּוֹת הַיְחִידָה הוֹלֶכֶת וּמִתְגַּדְּלֶת, נִכְנָסֶת בְּתֵכֶן הַכְּלָלִי שֶׁל הָאֲמָה כְּלָהּ בְּכַנְיָסָה מִמְּשִׁית, וְגַבְלֶעַת מִשָּׁם בְּמְצִיאוֹת הַכְּלָלִית שֶׁל הָעוֹלָם כָּלוּ, וְעַם הַכְּלָלִיּוֹת הָעֲלִיוֹנָה מוֹצֵאת אֶת אֲשֶׁרָהּ בְּזִיו הָאֱלֹהִי וְגִדְל חֲסֵנוֹ, אֹרוֹ וְתַעֲנוּגוֹ, עֲשִׂיר הַחַיִּים הַמְּנַבְּעִים¹⁵ יְשׁוּת נִצְחֶת¹⁶

עמוד מס 72 אורות התשובה קוק, אברהם יצחק בן שלמה זלמן הכהן הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

14 הולכת יראת המות ומתמעטת וכו' - משלי ל"א כ"ה וע' אורות הקודש חלק ב' החיות העולמית פרקים מ'-מ"א.

15 המנבביעים - ממשיכים את תכנם הנובע.

16 נצחת - חזקה וקיימת (על פי ירמיה ח' ה', סנהדרין ק"ה).

17 "מיתה" בוראה - "שסיבת הסתלקות שפעו ואורו יקרא לו מיתה" (ראשית חכמה שער היראה פרק ו'), "מיתה הוא הסתלקות ממדרגה למדרגה" (אדיר במרום ד' ע"ד), "שכל שיצא מעולמו ויורד והולך לעולם אחר נקרא מיתה" (עץ חיים שער רפ"ח ניצוצין פרק א'), "ואין מות אלא לשון השפלה" (בראשית רבה פרשה צ"ב), "מתעלמות ומסתלקות אל גרתיקן למעלה" (תומר דבורה פרק ה' ד"ה ששית), "ומיתה נקרא לשון מתחבא" (עץ חיים דרושי נקודות סוף פרק ד') ומבואר בפרטיות שם בשער שבירת הכלים פרק ב' ובשער דרוש אבי"ע פרק י"ב, "מיתה עליונה כי נסתלק מהם כחם" (גבורות ה' פרק י"ז ד"ה ותרד בת פרעה). וע' כנפי יונה ח"ב סימן ט"ז ואספקלריא המאירה לאידרא רבא, בית עולמים קמ"ו: - קמ"ז:

עמוד מס 72 אורות התשובה קוק, אברהם יצחק בן שלמה זלמן הכהן הודפס ע"י תכנת אוצר החכמה

ה.

בְּשַׁעֲהָ שֶׁהָאָדָם חוֹטֵא הוּא בְּעֵלְמָא דְּפִרּוּדָא, וְאִז כָּל פֶּרְט וּפֶרְט עוֹמֵד בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, וְהִרְעָה הוּא רַע בְּפָנֵי עֲצָמוֹ, וְיֵשׁ לוֹ עֶרְךָ רַע וּמְזִיק.

וְכִשְׁהוּא שָׁב מֵאַחֲבָה מִדְּמִתְנוּצֵץ עָלָיו אֹר הַהֲנִיָּה שֶׁל עֵלְמָא דְּיַחּוּדָא, שֶׁהַכֵּל מִתְאַרְגֵּן בּוֹ לְחֻטִּיבָה אַחַת, וּבִקְשׁוֹר הַכְּלָלִי אֵין שׁוֹם רַע כְּלָל, כִּי הִרְעָה מִצְטָרֵף אֶל הַטּוֹב לְתַבְלוּי וְלִהְרִים עוֹד יוֹתֵר אֶת יְקָרְתָּ עֶרְכוֹ. וְכִּי נַעֲשִׂים הַיְדוּנוֹת לְזִכְיוֹת מִמֶּשׁ.